

[Tinning]

Der er egentlig ikke så meget nyt at sige om VS' holdning til det foreliggende lovfor- slag om delpension.

Om de ændringsforslag, der er stillet, er der ikke andet at sige, som også andre har gjort, end at de ser meget fornuftige ud. Der vil ikke blive stemt om dem, men hvis der blev stemt, ville vi have stemt for dem.

Derudover vil jeg godt sige nogle få be- mærkninger om den diskussion, der fandt sted før pausen mellem socialdemokratiets ordfører, hr. Erik B. Smith, og det radikale venstres ordfører, fru Aase Olesen.

Jeg tror, at det er i alles interesse, hvis vi lader være med at foregive, at det er lidt svært at finde ud af, hvad dette her drejer sig om, for det drejer sig jo om, at delpensions- ordningen for så vidt kan være meget fornuftig, men samtidig får den funktion, at den undergraver efterlønsordningen. Det er det, der er problemet. Der er ingen tvivl om, at den tidligere socialminister, som jo egentlig er »bygfruen« bag delpensionsforslaget, har været fuldstændig klar over, at det ville være funktionen. Om det også var hensigten, det kan vi selvfølgelig diskutere, men at det er funktionen, det er klart.

Der sker jo det, at vi får en delpensions- ordning, som for det første på ydelsesnive- auet ligger lidt højere og altså trækker folk derover i stedet for på efterløn. Der sker så også det, at man for at få delpension alene skal opfylde nogle krav vedrørende medlem- skab af ATP, men ikke vedrørende medlem- skab af A-kasserne, og efterlønsordningen er som bekendt bundet til A-kasserne. Der sker altså det, at for en række mennesker vil det blive mere hensigtsmæssigt at sigte mod en delpension i stedet for at sigte mod en efter- løn, og af samme grund bliver der fjernet endnu et incitament eller endnu en spore til at være medlem af A-kasserne, og det passer jo i hvert fald de ideologiske løver i partiet venstre udmærket. Om den tidligere social- minister hører til dem eller bare er med i venstre, kan jeg ikke helt gennemskue.

Selve hensigten med lovforslaget om del- pension, nemlig at give mulighed for en gradvis tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet, tilslutter vi os som sagt, det synes vi er en god ting. Vi synes så samtidig – det har an- dre også været inde på – at denne gradvise tilbagetrækning bør være en ret, men det er den ikke, som det er udformet her. Det er en

mulighed, og det er afhængigt af, at arbejds- markedets parter kan blive enige om det.

Jeg tror derimod ikke, at hr. Erik B. Smith har ret i sin påstand om, at når nu LO er imod det, så kommer der ikke til at ske no- get som helst. Jeg tror, at det, det drejer sig om, er, at toppen af LO eller ledelsen i LO er imod det; men der vil være masser af LO-medlemmer, som selvfølgelig ikke desto mindre vil gå på delpension, og det er jo og- så det, som fru Aase Olesen udmærket er klar over. Og ud over, at det altid irriterer det radikale venstre overhovedet at skulle foretage sig noget som helst, som LO kunne være enig i, endsige ønske, ved fru Aase Ole- sen jo også udmærket, at man sådan set kan tage protesten i denne forbindelse ret let. Der skal nok være folk, der går på delpension, og der skal nok også ske det, at både efterløns- ordningen og A-kasserne i en eller anden grad bliver undergravet, og det generer jo heller ikke det radikale venstre, når det kom- mer til stykket.

I delpensionsordningen er der indbygget en nedtrapning af det økonomiske niveau, altså en nedtrapning af ydelsen, som svarer til den nedtrapning, der er på efterlønnen. Vi er imod denne nedtrapning, og det er vi selv- følgelig også, når den optræder under del- pensionen.

Det sidste, jeg vil sige, drejer sig om, at man nu vil finansiere denne ordning fra den sociale pensionsfond, og det er næsten uhyg- geligt, hvis ikke det var, fordi regeringen fo- retager sig så mange uhyggelige ting, at det efterhånden er svært at blive rystet. Men alli- gevel, det er næsten uhyggeligt at læse i fler- tallets betænkningssbidrag:

»Under hensyn til, at der er tale om en udbygning af det sociale pensionssystem, fin- der flertallet det rimeligt, at delpensionsord- ningen skal finansieres af midler fra den so- ciale pensionsfond.«

Historien er jo kort fortalt, at på et tids- punkt blev folk pålagt ved tvang at indbetale penge til den sociale pensionsfond. Menin- gen var, at de skulle gå til en tillægspension. Det er aldrig blevet særlig klart, hvad en til- lægspension overhovedet er for en dims, og det var der heller ikke nogen der kunne for- klare dengang, men der er ingen tvivl om, at det ikke har noget at gøre med en delpensi- onsordning.